

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/19-01/68

URBROJ: 65-19-07

Zagreb, 27. lipnja 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/68*65-19-07**Hs

ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA

PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 27. lipnja 2019. godine.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj uskladenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuda, dr. sc. Kristiana Turkalja, Juru Martinovića i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuda, te Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuda.

PREDSJEDNIK
Gordan Jandroković

P.Z.E. br. 628

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/19-01/29
Urbroj: 50301-25/27-19-8

Zagreb, 27. lipnja 2019.

Hs**NP*022-03/19-01/68*50-19-06**Hs

REPUBLIKA HRVATSKA
65 - HRVATSKI SABOR
ZAGREB, Trg Sv. Marka 6

Primljeno: 27-06-2019		
Klasifikacijska oznaka:	Orig. jed.	
022-03/19-01/68	65	
Uredbeni broj:	Pril.	Vrij.
50-19-06	1	1

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10 - pročišćeni tekst i 5/14 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. u vezi s člankom 190. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 81/13, 113/16, 69/17 i 29/18), Vlada Republike Hrvatske podnosi Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije.

Ovim zakonskim prijedlogom usklađuje se zakonodavstvo Republike Hrvatske sa zakonodavstvom Europske unije, te se u prilogu dostavlja i Izjava o njegovoj usklađenosti s pravnom stečevinom Europske unije.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Dražena Bošnjakovića, ministra pravosuđa, dr. sc. Kristiana Turkalja, Juru Martinovića i mr. sc. Josipa Salapića, državne tajnike u Ministarstvu pravosuđa, te Ivana Crnčeca, pomoćnika ministra pravosuđa.

2
PREDSJEDNIK
mr. sc. Andrej Plenković

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA
S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE**

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O PRAVOSUDNOJ SURADNJI U KAZNENIM STVARIMA S DRŽAVAMA ČLANICAMA EUROPSKE UNIJE

Članak 1.

U Zakonu o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članica Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17 i 68/18), u članku 1. stavku 2. uvodna rečenica mijenja se i glasi: „Ovim Zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:“.

Podstavak 7. briše se.

Dosadašnji podstavci 8. do 16. postaju podstavci 7. do 15.

U dosadašnjem podstavku 17. koji postaje podstavak 16. iza broja: „2005/671/PUP“ briše se točka i dodaje se broj: „(SL L 88/6, 31.3.2017.)“.

Iza podstavka 16. dodaju se podstavci 17. i 18. koji glase:

„– Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.),

– Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11. 2016.).“.

Članak 2.

U članku 2. točki 32. iza riječi: „Lihtenštajn)“ umjesto točke stavlja se točka sa zarezom i dodaju se točke 33. i 34. koje glase:

„33. dijete - je osoba mlađa od 18 godina; u slučajevima kada nije jasno ima li osoba 18 godina, pretpostavlja se da je ta osoba dijete;

34. zakonski zastupnik djeteta - je roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb ili skrbnik odnosno poseban skrbnik kojeg djetetu imenuje centar za socijalnu skrb prema propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.“.

Članak 3.

U članku 5. stavku 1. podstavak 1. mijenja se i glasi:

„– u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba na koju se nalog odnosi ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a ako nema prebivalište ili boravište odnosno boravak na području Republike Hrvatske prema mjestu gdje je uhićena;“.

Članak 4.

U članku 10. podstavak 8. mijenja se i glasi:

„– prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Direktive (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima,“.

Članak 5.

Članak 24. mijenja se i glasi:

„(1) Odmah po uhićenju osobe tražene u svrhu izvršenja europskog uhiđenog naloga policija će tu osobu pisano poučiti o pravima uhićene osobe koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava.

(2) Policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo na branitelja u Republici Hrvatskoj i kada obrana nije obvezna, uz upozorenje da će odluku o snažanju troškova tako postavljenog branitelja ovisiti o kasnije utvrđenom imovnom stanju te osobe. Ako je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu provođenja kaznenog progona, policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo zatražiti branitelja u državi izdavanja. O zahtjevu tražene osobe za branitelja policija bez odgode obavještava nadležni županijski sud koji će toj osobi postaviti branitelja, te državno odvjetništvo u svrhu obavještavanja nadležnog tijela države izdavanja o zahtjevu za branitelja u toj državi.

(3) Državni odvjetnik će prije ispitivanja traženu osobu poučiti o njezinim pravima koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava:

- pravo na branitelja po vlastitom izboru, odnosno branitelja kojeg joj postavi sud
- pravo zahtijevati postavljanje branitelja i kada obrana nije obavezna
- pravo da branitelj bude prisutan pri ispitivanju tražene osobe te pravo na slobodnu, neometanu i povjerljivu komunikaciju s njim
- pravo na imenovanje branitelja u državi izdavanja
- pravo zatražiti da mu se u državi izdavanja u postupku povodom europskog uhiđenog naloga postavi branitelj na teret države izdavanja kada je europski uhiđbeni nalog izdan u svrhu kaznenog progona
- pravo na tumačenje i prevođenje
- pravo da nije dužan iskazivati
- pravo na uvid u spis predmeta prije ispitivanja pred državnim odvjetnikom
- pravo na hitnu medicinsku pomoć
- pravo da o oduzimanju slobode bude obaviještena osoba koju tražena osoba imenuje, odnosno konzularno tijelo s kojima ima pravo i komunicirati.

(4) Državni odvjetnik će traženu osobu izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhiđenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te mogućnosti odricanja od primjene načela specijalnosti i posljedicama izjave o odricanju u smislu članka 38. stavka 1. ovoga Zakona. Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji.

(5) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(6) Ako je nadležno tijelo države izdavanja zatražilo ograničenje prava obavještanja treće osobe, odnosno prava na komunikaciju s braniteljem, državni odvjetnik će postupiti u skladu s tim zahtjevom, ako ono nije u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske.

(7) Ako tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, državni odvjetnik o tome bez odgode obavještava nadležno tijelo države izdavanja. Ostvarivanje prava na branitelja u državi izdavanja ne utječe na rokove u postupku izvršenja europskog uhiđenog naloga.

(8) Ako se europski uhiđbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu navedene presude ako joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju državni odvjetnik će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi presudu, kako bi se ona dostavila traženoj osobi. Dostava presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe niti rok za donošenje rješenja o predaji.“.

Članak 6.

Iza članka 24.c. dodaju se naslov iznad članka i članak 24.d. koji glase:

„Postupanje prema djetetu kao traženoj osobi

24.d

(1) Ako je tražena osoba dijete u smislu ovoga Zakona, policija će je odmah po uhićenju poučiti o njenim pravima iz članka 24. stavka 3. ovoga Zakona, te o sljedećim pravima:

- pravo na obavještanje zakonskog zastupnika djeteta o svim pravima djeteta iz članka 24. stavka 3. ovoga Zakona i ovoga stavka te pravo na pratnju zakonskog zastupnika djeteta tijekom postupka
- pravo na zaštitu privatnosti, pravo na liječnički pregled i liječničku pomoć
- pravo na ograničenje lišenja slobode i korištenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora.

(2) O uhićenju osobe iz stavka 1. ovoga članka pritvorski nadzornik odmah obavještava suca za mladež, državnog odvjetnika, zakonskog zastupnika djeteta i centar za socijalnu skrb i to istodobno unosi u odgovarajuću evidenciju.

(3) Državni odvjetnik će naložiti da se tražena osoba iz stavka 1. ovoga članka u roku od 16 sati od uhićenja dovede sucu za mladež nadležnog županijskog suda radi ispitivanja u smislu članka 24. stavka 3. ovoga Zakona.

(4) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, postupak pred sucem istrage i postupak pred izvanraspravnim vijećem provodi se uz odgovarajuću primjenu propisa kojima se uređuje postupanje prema maloljetnim počiniteljima kaznenih djela.

(5) Postupak se provodi uz osiguranje prava na pratnju zakonskog zastupnika djeteta i tijekom saslušanja pred sudom.“.

Članak 7.

U naslovu članka 42.an iza riječi: „subjekt nadzora“ dodaje se riječ: „telekomunikacija“.

U članku 42.an stavku 3. iza riječi: „predmet nadzora“ dodaje se riječ: „telekomunikacija“.

Članak 8.

Članak 132. mijenja se i glasi:

„Na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (Narodne novine, br. 178/04), Zakona o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14 i 70/17), Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (Narodne novine, br. 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13 i 70/17), Zakona o sudovima (Narodne novine, br. 28/13, 33/15, 82/15, 82/16 i 67/18), Zakona o sudovima za mladež (Narodne novine, br. 84/11, 143/12, 148/13 i 56/15), Zakona o izvršavanju kazne zatvora (Narodne novine, br. 128/99, 55/00, 59/00, 129/00, 59/01, 67/01, 11/02, 190/03, 76/07, 27/08, 83/09, 18/11, 48/11, 125/11, 56/13 i 150/13), Zakona o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje (Narodne novine, br. 133/12), Zakona o probaciji (Narodne novine, br. 99/18), Prekršajnog zakona (Narodne novine, br. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 i 118/18), Ovršnog zakona (Narodne novine, br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17) i Zakona o zaštiti fizičkih osoba u vezi s obradom i razmjenom osobnih podataka u svrhe sprječavanja, istraživanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija (Narodne novine, br. 68/18).“.

Članak 9.

Postupci koji su u tijeku na dan stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se po odredbama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17 i 68/18).

Članak 10.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Područje pravosudne suradnje u kaznenim stvarima između država članica Europske unije uređeno je domaćim zakonodavstvom kojim se u domaći pravni poredak transponiraju zakonodavni akti Europske unije u ovom pravnom području. Važeći propis koji uređuje ovu materiju je Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (Narodne novine, br. 91/10, 81/13, 124/13 i 26/15 i 102/17; u daljnjem tekstu: Zakon) kojega je donio Hrvatski sabor na sjednici održanoj 9. srpnja 2010. godine, a koji je stupio na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u Europsku uniju 1. srpnja 2013. godine.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona predlažu se šeste izmjene i dopune Zakona, a razlog za predlaganje ponovnih izmjena i dopuna prvenstveno je implementacija odredbi Direktive (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima i Direktive (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga. Ovdje također valja naglasiti kako implementacija predmetnih direktiva zahtijeva izmjenu Zakona o kaznenom postupku i Zakona o sudovima za mladež, koji reguliraju prava okrivljenih osoba u domaćem kaznenom postupku, a supsidijarno se primjenjuju i na postupke po europskom uhidbenom nalogu.

Ciljevi su obje direktive uspostavljanje minimalnih standarda u području procesnih prava okrivljenika kojim se ujedno olakšava pravosudna suradnja zasnovana na načelu uzajamnog priznavanja kroz jačanje uzajamnog povjerenja.

II. PITANJA KOJA SE ZAKONOM RJEŠAVAJU

Postupak usklađivanja zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije započet tijekom pristupnih pregovora, nastavljen je u skladu s obvezama preuzetim sklapanjem Ugovora o pristupanju Europskoj uniji. Iz navedenih je razloga Zakon od svog donošenja mijenjan pet puta, prvi puta 2013. godine zbog implementacije Okvirne odluke 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11.11.2009) te zbog određenih tehničkih poboljšanja, drugi puta 2013. godine, pa zatim u 2015. godini prvenstveno zbog implementacije Direktive 2001/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2, 21.12.2011.), 2017. godine prvenstveno u svrhu implementacije Direktive 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1.5.2014.) te Direktive 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6.11.2013.), te konačno 2018. godine radi ugradnje implementacijskih odredbi Okvirne odluke Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP); (SL L 162, 20.6.2002.) i Okvirne odluke Vijeća od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP); (SL L 328, 15.12.2009.).

Svrha Direktive (EU) 2016/800 je utvrditi postupovna jamstva kojima će se osigurati da djeca, dakle osobe mlađe od 18 godina, koja su osumnjičeni ili optuženici u kaznenom postupku mogu razumjeti i pratiti taj postupak, te ostvariti pravo na pošteno suđenje, kao i spriječiti djecu da ponove kazneno djelo te potaknuti njihovu društvenu integraciju.

Svrha Direktive (EU) 2016/1919 je osigurati učinkovitost prava na pristup odvjetniku, kao što je predviđeno Direktivom 2013/48/EU, stavljanjem na raspolaganje pomoći odvjetnika kojeg plaća država članica osumnjičenicima i okrivljenicima u kaznenom postupku te traženim osobama koje podliježu postupku na temelju europskog uhidbenog naloga u smislu Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002.).

Slijedom toga izmijenjen je članak Zakona koji uređuje prava tražene osobe prilikom izvršavanja europskog uhidbenog naloga, a uveden je i novi članak koji se odnosi na postupak prema djetetu kao traženoj osobi u odnosu na koju je izdan europski uhidbeni nalog.

Ovim Konačnim prijedlogom zakona izvršeno je i tehničko usklađenje s Direktivom (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevара počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198, 28.7.2017.) na način da je upućivanje na Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. zamijenjeno upućivanjem na predmetnu Direktivu, u svijetlu činjenice da ova Direktiva u cijelosti zamjenjuje navedenu Konvenciju.

Nadalje, iskorištena je prilika kako bi se određene postojeće odredbe tehnički i sadržajno unaprijedile u svrhu postizanja veće jasnoće u primjeni i usklađenosti s ostalim primjenjivim zakonodavstvom Republike Hrvatske. Tako se interveniralo u odredbe o europskom uhidbenom nalogu u dijelu koji se odnosi na postupanje po zaprimljenoj dokumentaciji vezano za europski uhidbeni nalog, odredbe kojima se uređuje provođenje nadzora telekomunikacija kao i odredbe o supsidijarnoj primjeni odgovarajućih zakona.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Konačnim prijedlogom zakona u članku 1. stavku 2., izmijenjena je uvodna rečenica radi nomotehničkog ujednačavanja sukladno Uputama za navođenje naziva iz Odluke o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj 44/17). Nadalje u istom članku i stavku briše se podstavak 7. budući da je predmetna Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje zamijenjena Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP, dok je implementacijski akt za navedenu Direktivu uvršten u članak 132. Zakona, koji navodi supsidijarno primjenjivo zakonodavstvo Republike Hrvatske, konkretno Zakon o zaštiti fizičkih osoba u vezi s obradom i razmjenom osobnih podataka u svrhe sprečavanja, istraživanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih

sankcija (Narodne novine, broj 68/18). Nadalje, u stavku 2. dodaju se podstavci 17. i 18. u kojima se navode nazivi direktiva koje se implementiraju ovim izmjenama i dopunama.

Uz članak 2.

Konačnim prijedlogom zakona u članak 2. dodaju se točke 33. i 34. kojima se definiraju pojmovi „dijete“ i „zakonski zastupnik“.

Uz članak 3.

Konačnim prijedlogom zakona mijenja se članak 5. stavak 1. podstavak 1. na način da se podrobnije razrađuje kriterij za određivanje županijskog državnog odvjetništva koje je mjesno nadležno za zaprimanje europskog uhidbenog naloga, budući da je dosadašnja formulacija bila nedovoljno precizna te je stvarala prijemore u praksi.

Uz članak 4.

Konačnim prijedlogom zakona izvršeno je usklađenje članka 10. Zakona s Direktivom (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima, na način da je upućivanje na Konvenciju o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica od 26. srpnja 1995. zamijenjeno upućivanjem na predmetnu Direktivu, u svjetlu činjenice da ova Direktiva u cijelosti zamjenjuje navedenu Konvenciju.

Uz članak 5.

Konačnim prijedlogom zakona izmijenjen je članak 24. koji uređuje prava tražene osobe u postupku po europskom uhidbenom nalogu, na način da je dodan novi stavak 2. koji uređuje način ostvarenja prava tražene osobe u smislu Direktive (EU) 2016/1919. Nadalje, prava u smislu navedene Direktive uvrštene su i u sadašnji stavak 3. koji taksativno navodi prava o kojima je nadležni državni odvjetnik dužan poučiti traženu osobu.

Uz članak 6.

Konačnim prijedlogom zakona uvodi se novi članak 24.d. kojim se uređuje postupanje prema djetetu kao traženoj osobi u smislu Direktive (EU) 2016/800. Postupak prema djetetu kao traženoj osobi konceptualno odgovara općem postupku po europskom uhidbenom nalogu ali uključuje tijela nadležna za postupanje u smislu Zakona o sudovima za mladež, uz podrednu primjenu navedenog Zakona, i implementaciju svih prava predviđenih predmetnom Direktivom.

Uz članak 7.

Konačnim prijedlogom zakona dopunjen je članak 42. an kako bi se otklonile nedoumice oko doseg primjene ovoga članka, koje su se pojavile u praksi. Bilo je potrebno naglasiti kako se navedeni članak odnosi isključivo na nadzor telekomunikacija.

Uz članak 8.

Konačnim prijedlogom zakona u članak 132. koji navodi supsidijarno primjenjivo zakonodavstvo Republike Hrvatske uvrštava se i Zakon o zaštiti fizičkih osoba u vezi s obradom i razmjenom osobnih podataka u svrhe sprječavanja, istraživanja, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija (Narodne novine, broj 68/18), kao što je obrazloženo uz članak 1., a Zakon o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem se briše budući da je isti prestao važiti s danom 27. srpnja 2017. godine.

Nadalje, konačnim prijedlogom zakona u članku 132. dopunjeni su puni nazivi zakona navođenjem brojeva „Narodnih novina“ u kojima su isti objavljeni odnosno u kojima su objavljene njihove izmjene i dopune.

Uz članak 9.

Konačni prijedlog zakona sadrži prijelaznu odredbu, vezano za postupke povodom europskog uhidbenog naloga koji će biti u tijeku na dan stupanja Zakona na snagu.

Uz članak 10.

Konačni prijedlog zakona propisuje uobičajeni *vacatio legis*.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU TE RAZLIKE NASTALE

U Konačnom prijedlogu zakona doraden je pojam iz članka 2. točke 34. „zakonski zastupnik djeteta“ radi potpunog usklađenja s pozitivnim pravnim propisima kojima se uređuju obiteljski odnosi.

Također, slijedom prihvaćene primjedbe Odbora za zakonodavstvo Hrvatskog sabora na članak 8. Prijedloga zakona, a kojom primjedbom je istaknuto kako je potrebno izmijeniti cijeli članak 132. temeljnog propisa u skladu s nomotehničkim pravilima, predmetna je odredba usklađena s Jedinstvenim metodološko-nomotehničkim pravilima.

VI. PRIJEDLOZI, PRIMJEDBE I MIŠLJENJA KOJI SU DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA, A KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, TE RAZLOZI NEPRIHVATANJA

U Hrvatskome saboru nakon rasprave o Prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije, na sjednici održanoj 9. svibnja 2019. godine, donesen je Zaključak kojim se prihvaća Prijedlog te

se sve primjedbe, prijedlozi i mišljenja izneseni u raspravi upućuju predlagatelju radi pripreme Konačnog prijedloga zakona.

U raspravi na sjednici Hrvatskog sabora nije bilo primjedbi i prijedloga u odnosu na sadržaj i tekst Prijedloga zakona, a primjedba nomotehničke naravi Odbora za zakonodavstvo Hrvatskoga sabora je prihvaćena.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ODNOSNO DOPUNJUJU

Područje primjene

Članak 1.

(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:

1. europski uhidbeni nalog i postupak predaje,
2. europski istražni nalog,
3. nalog za osiguranje imovine,
4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta,
5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni,
6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode,
7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije,
8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza,
9. europski nalog za zaštitu.

(2) Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose sljedeći pravni akti Europske unije:

- Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
- Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
- Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/947/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda i uvjetnih odluka s ciljem nadzora uvjetnih mjera i alternativnih sankcija (SL L 337, 27. 11. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2008/977/PUP od 27. studenoga 2008. o zaštiti osobnih podataka obrađenih u okviru policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima (SL L 350, 30. 12. 2008.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o izmjenama i dopunama Okvirnih odluka 2002/584/PUP, 2005/214/PUP, 2006/783/PUP, 2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi jačanja postupovnih prava osoba i promicanja primjene načela uzajamnog priznavanja odluka donesenih povodom suđenja u odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3. 2009.),

- Odluka Vijeća 2002/187/PUP od 28. veljače 2002. kojom se osniva Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3. 2002.) kako je posljednji put izmijenjena Odlukom Vijeća 2009/426/PUP od 26. prosinca 2008. o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6. 2009.),
- Okvirna odluka Vijeća 2009/829/PUP od 23. listopada 2009. o primjeni načela uzajamnog priznavanja odluka o mjerama nadzora među državama članicama Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),
- Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),
- Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.),
- Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),
- Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1. 5. 2014.),
- Okvirna odluka Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP), (SL L 162, 20. 6. 2002.),
- Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP) (SL L 328, 15. 12. 2009.),
- Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP.

Značenje izraza u ovom Zakonu

Članak 2.

Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:

1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;
2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;
3. država članica – je država članica Europske unije;
4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;
5. Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških oblika kriminala;
6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;
7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;
8. europski uhidbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;

9. europski istražni nalog – je odluka koju izdaje ili potvrđuje nadležno pravosudno tijelo države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice, koja je donesena:

- a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom u vezi s kaznenim djelom prema domaćem pravu države izdavanja,
- b) u postupku koji pokreću upravna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,
- c) u postupku koji pokreću pravosudna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari,
- d) u vezi s postupcima iz podtočaka a), b) i c) ove točke koji se odnose na kaznena djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravna osoba može biti odgovorna ili kažnjena u državi izdavanja;

10. nalog za osiguranje oduzimanja imovine – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje, uz koju je priložena potvrda iz članka 44. stavka 3. ovog Zakona:

- a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja,
- b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela;

11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta – je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;

12. imovina – uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine, kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:

- a) imovinsku korist ili u cijelosti ili jednom njezinu dijelu protuvrijednost te koristi od kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,
- b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona;

13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine – definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;

14. odluka o novčanoj kazni – je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje novčane kazne, koju je donio:

- a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,
- b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,
- c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,
- d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja;

15. novčana kazna – znači obvezu plaćanja:

- a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,
- b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,
- c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,
- d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu štete žrtvama kaznenih djela;

16. presuda – je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

- a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,
 - b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,
 - c) uvjetna osuda,
 - d) pridržaj izricanja kazne,
 - e) alternativna sankcija;
17. uvjetna osuda – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;
18. pridržaj izricanja kazne – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;
19. alternativna sankcija – je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;
20. probacijska odluka – je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:
- a) odobrava uvjetni otpust,
 - b) izriču probacijske mjere;
21. uvjetni otpust – je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;
22. probacijska mjera – je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;
23. fiskalna djela – su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili mijenjanje valute;
- 24) odluka o mjerama opreza – je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezina nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;
- 25) mjere opreza – su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;
- 26) nacionalni S.I.Re.N.E. ured – ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava;
- 27) europski nalog za zaštitu – je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela u državi članici izdana u vezi sa zaštitnom mjerom, na temelju koje pravosudno ili drugo nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu s njezinim nacionalnim pravom, s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe;
- 28) zaštitna mjera – je mjera izrečena odlukom donesenom u kaznenom predmetu u državi izdavanja na temelju njezina nacionalnog prava, kojom se osobi koja uzrokuje opasnost izriče jedna ili više slijedećih zabrana ili ograničenja:
- a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,
 - b) zabrana približavanja određenoj osobi,
 - c) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,
 - d) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,
 - e) udaljenje iz doma;

29) zaštićena osoba – je fizička osoba koja se zaštitnim mjerama štiti od opasnosti počinjenja kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički i psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili spolni integritet;

30) osoba koja uzrokuje opasnost – je fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;

31) država nadzora – je država izvršenja probacijske odluke iz glave VIII. ovog Zakona ili odluke o mjeri opreza iz glave VIII.a ovog Zakona u vezi s kojima je izdan europski nalog za zaštitu

32. upozorenje – je međunarodna potraga raspisana u Schengenskom informacijskom sustavu za područje Europske unije (osim Cipra i Irske) i pridružene schengenske države (Norveška, Velika Britanija, Island, Švicarska i Lihtenštajn).

Nadležna tijela za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela

Članak 5.

(1) Za zaprimanje odluka stranih pravosudnih tijela iz članka 1. stavka 1. ovog Zakona nadležni su:

- u odnosu na točku 1. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se nalazi osoba na koju se nalog odnosi;
- u odnosu na točku 2. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje treba provesti dokaznu radnju, odnosno gdje se dokazi nalaze;
- u odnosu na točku 3. i 4. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje se imovina ili predmeti nalaze, odnosno gdje fizička osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a pravna osoba registrirano sjedište;
- u odnosu na točku 5. ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa;
- u odnosu na točke 6. i 7. županijski sudovi prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak, a podredno prema prebivalištu ili boravištu osuđenikove obitelji;
- u odnosu na točku 8. županijska državna odvjetništva prema mjestu gdje osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak,
- u odnosu na točku 9. županijski sudovi prema mjestu gdje zaštićena osoba ima prebivalište ili boravište odnosno boravak.

(2) Županijsko državno odvjetništvo u Zagrebu nadležno je za zaprimanje odluke o mjerama opreza ako osoba na koju se odluka odnosi nema prebivalište ili boravište niti boravak u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako nadležnost županijskog suda iz stavka 1. podstavka 5. i 7. ovog članka nije moguće utvrditi za zaprimanje odluka nadležan je Županijski sud u Zagrebu.

(4) U slučaju da domaće pravosudno tijelo zaprimi koju od odluka pravosudne suradnje za čije zaprimanje i poduzimanje mjera ili radnji potrebnih za njezino izvršenje nije nadležno, proslijedit će je nadležnom tijelu te o tome odmah i neposredno obavijestiti pravosudno tijelo države izdavanja.

(5) Ministarstvo nadležno za poslove pravosuđa je središnje tijelo koje pruža pomoć domaćim nadležnim tijelima i nadležnim tijelima drugih država članica u ostvarivanju kontakata i pravosudne suradnje u odnosu na odluke iz članka 1. ovog Zakona.

Isključenje provjere dvostruke kažnjivosti

Članak 10.

Ako je u državi izdavanja propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u najdužem trajanju od tri godine ili više, a u slučaju priznanja strane novčane kazne bez obzira na visinu propisane kazne, nadležno pravosudno tijelo iz članka 7. ovog Zakona izvršit će zaprimljenu odluku stranih pravosudnih tijela iz članka 1. ovog Zakona bez provjeravanja dvostruke kažnjivosti za sljedeća kažnjiva djela:

- pripadanje zločinačkoj organizaciji,
- terorizam,
- trgovanje ljudima,
- spolno iskorištavanje djece i dječja pornografija,
- nedopuštena trgovina opojnim drogama i psihotropnim tvarima,
- nedopuštena trgovina oružjem, streljivom i eksplozivima,
- korupcija,
- prijevara, uključujući i one koje utječu na financijske interese Europskih zajednica u smislu Konvencije od 26. srpnja 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica,
- pranje novca,
- krivotvorenje valute, uključujući i euro,
- računalni kriminalitet,
- djela protiv okoliša, uključujući i nedopuštenu trgovinu ugroženim životinjskim vrstama i vrstama i sortama ugroženih biljaka,
- omogućavanje neovlaštenog ulaska i boravka,
- ubojstvo, teška tjelesna ozljeda,
- nedopuštena trgovina ljudskim organima i tkivom,
- otmica, protupravno oduzimanje slobode i držanje talaca,
- rasizam i ksenofobija,
- organizirana ili oružana pljačka,
- nedopuštena trgovina kulturnim dobrima, uključujući starine i umjetnička djela,
- varanje,
- reketarenje i iznuda,
- krivotvorenje i piratstvo proizvoda,
- krivotvorenje i trgovina administrativnim ispravama,
- krivotvorenje sredstava plaćanja,
- nedopuštena trgovina hormonskim supstancijama i drugim tvarima za poticanje rasta,
- nedopuštena trgovina nuklearnim i radioaktivnim materijalima,
- trgovina ukradenim vozilima,
- silovanje,
- podmetanje požara,
- kaznena djela iz nadležnosti Međunarodnog kaznenog suda,
- protupravno oduzimanje letjelica/plovnih objekata,
- sabotaza.

Prava tražene osobe

Članak 24.

(1) Odmah po uhićenju osobe tražene u svrhu izvršenja europskog uhiđenog naloga policija će tu osobu pisano poučiti o pravima uhićene osobe koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava.

(2) Državni odvjetnik će prije ispitivanja traženu osobu poučiti o njezinim pravima koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava:

- pravu na branitelja po vlastitom izboru, odnosno branitelja kojeg joj postavi sud,
- pravu da branitelj bude prisutan pri ispitivanju tražene osobe te pravo na slobodnu, neometanu i povjerljivu komunikaciju s njim,
- pravu na imenovanje branitelja u državi izdavanja,
- pravu na tumačenje i prevođenje,
- pravu da nije dužan iskazivati,
- pravu na uvid u spis predmeta prije ispitivanja pred državnim odvjetnikom,
- pravu na hitnu medicinsku pomoć,
- pravu da o oduzimanju slobode bude obaviještena osoba koju tražena osoba imenuje, odnosno konzularno tijelo s kojima ima pravo i komunicirati.

(3) Državni odvjetnik će traženu osobu izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhiđenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te mogućnosti odricanja od primjene načela specijalnosti i posljedicama izjave o odricanju u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji.

(4) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(5) Ako je nadležno tijelo države izdavanja zatražilo ograničenje prava obavještavanja treće osobe, odnosno prava na komunikaciju s braniteljem, državni odvjetnik će postupiti u skladu s tim zahtjevom, ako ono nije u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske.

(6) Ako tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, državni odvjetnik o tome bez odgode obavještava nadležno tijelo države izdavanja. Ostvarivanje prava na branitelja u državi izdavanja ne utječe na rokove u postupku izvršenja europskog uhiđenog naloga.

(7) Ako se europski uhiđbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu navedene presude ako joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju državni odvjetnik će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi presudu, kako bi se ona dostavila traženoj osobi. Dostava presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe niti rok za donošenje rješenja o predaji.

Članak 24.c

(1) Sud obustavlja rješenjem postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga ako se tražena osoba više ne nalazi na državnom području Republike Hrvatske ili ako je država izdavanja stavila izvan snage europski uhidbeni nalog.

(2) Ako je rješenje kojim se odobrava predaja tražene osobe postalo pravomoćno, a nastupile su okolnosti zbog kojih bi se predaja morala odbiti ili obustaviti postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga, sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranaka ponovno ispitati donesenu odluku. Kada sud utvrdi da više ne postoje uvjeti za izvršenje europskog uhidbenog naloga, svoju raniju odluku staviti će izvan snage te donijeti rješenje kojim se obustavlja postupak izvršenja europskog uhidbenog naloga, odnosno rješenje kojim se odbija predaja.

Obavješćavanje države članice u kojoj se nalazi subjekt nadzora i čija tehnička pomoć nije potrebna

Članak 42.an

(1) Kada je u domaćem postupku određeno provođenje dokazne radnje iz članka 42.al stavka 1., a predmet nadzora se nalazi na državnom području druge države članice čija tehnička pomoć nije potrebna za izvršenje nadzora, nadležno državno odvjetništvo obavijestiti će nadležno tijelo te države:

- a) prije nadzora, kada u trenutku odobravanja nadzora ima saznanja da se predmet nadzora nalazi ili će se nalaziti na državnom području te države članice,
- b) tijekom nadzora ili nakon izvršenja nadzora, odmah nakon saznanja da se predmet nadzora tijekom nadzora nalazi ili se nalazio na državnom području te države članice.

(2) Obavješćavanje iz stavka 1. ovog članka izvršava se pomoću obrasca utvrđenog u Prilogu 14.C koji je sastavni dio ovog Zakona.

(3) Kada se predmet nadzora nalazi na državnom području Republike Hrvatske, a Republika Hrvatska ne pruža tehničku pomoć za izvršenje nadzora, za zaprimanje obavijesti o nadzoru nadležan je Županijski sud u Zagrebu. Sud će bez odgode, a najkasnije u roku od 96 sati od primitka obavijesti obavijestiti nadležno tijelo države članice koja nadzire sljedeće:

- a) da se nadzor ne može izvršiti ili se prekida; i
- b) da se sav prethodno nadzirani materijal dok se subjekt nadzora nalazio na državnom području Republike Hrvatske ne može upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Članak 132.

Na sva pitanja koja nisu uređena ovim Zakonom na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Zakona o međunarodnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima, Zakona o kaznenom postupku, Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, Zakona o sudovima, Zakona o sudovima za mladež, Zakona o izvršavanju kazne zatvora, Zakona o izvršavanju sankcija izrečenih maloljetnicima za kaznena djela i prekršaje, Zakona o probaciji, Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem, Prekršajnog zakona i Ovršnog zakona.

PRILOZI

- **Izjava o usklađenosti prijedloga propisa s pravnom stečevinom
Europske unije**
- **Usporedni prikaz podudaranja odredbi propisa Europske unije s
prijedlogom propisa**

**IZJAVA O USKLAĐENOSTI PRIJEDLOGA PROPISA S PRAVNOM STEČEVINOM
EUROPSKE UNIJE**

1. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

2. Stručni nositelj izrade prijedloga propisa

MINISTARSTVO PRAVOSUĐA

3. Veza s Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije

Predviđeno Programom Vlade Republike Hrvatske za preuzimanje i provedbu pravne stečevine Europske unije za 2019. godinu.

Rok: II. kvartal 2019.

4. Preuzimanje odnosno provedba pravne stečevine Europske unije

a) Odredbe primarnih izvora prava Europske unije

Ugovor o funkcioniranju Europske unije
članak/članci čl. 4. st. 2.

Ugovor o Europskoj uniji
članak/članci čl. 3.

b) Sekundarni izvori prava Europske unije

Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (OJ L 297, 4.11.2016.)

32016L1919

- Članci 3., 4., 6., 7., 8., 9. i 11. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)
- Članak 10. preuzeto: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17)

Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenim postupcima (L 132/1)

32016L0800

- Članak 3. preuzeto: Obiteljski zakon (NN 103/15)

- Članci 4., 5., 6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22. i 23. bit će preuzeto: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (10.06.2019)

c) Ostali izvori prava Europske unije

-

5. Prilog: tablice usporednih prikaza za propise kojima se preuzimaju odredbe sekundarnih izvora prava Europske unije u zakonodavstvo Republike Hrvatske

Da.

Potpis EU koordinatora stručnog nositelja izrade prijedloga propisa, datum i pečat

dr.sc. Kristian Turkalj

Državni tajnik

Kristian Turkalj

(potpis)

21. 05. 2019

(datum i pečat)

Potpis EU koordinatora Ministarstva vanjskih i europskih poslova, datum i pečat

Andreja Metelko-Zgombić

Državna tajnica za europske poslove

Andreja Metelko-Zgombić

(potpis)

24. 05. 2019

(datum i pečat)

RM

RM

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>1. Ovom se Direktivom utvrđuju zajednička minimalna pravila o pravu na pravnu pomoć za:</p> <p>(a) osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku; i</p> <p>(b) osobe koje podliježu postupku na temelju europskog uhiđenog naloga na temelju Okvirne odluke 2002/584/PUP (tražene osobe).</p> <p>2. Ovom se Direktivom dopunjuju direktive 2013/48/EU i (EU) 2016/800. Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničenje prava predviđenih u tim direktivama.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmetna odredba Direktive ne propisuje na izravan način konkretnu obvezu za državu članicu.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku koje imaju pravo na pristup odvjetniku na temelju Direktive 2013/48/EU i:</p> <p>(a) kojima je oduzeta sloboda,</p> <p>(b) kojima mora pomagati odvjetnik u skladu s pravom Unije ili nacionalnim pravom; ili</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmetna odredba Direktive ne propisuje na izravan način konkretnu obvezu za državu članicu.</p>

<p>(c)od kojih se traži ili kojima se dopušta da prisustvuju istražnoj radnji ili radnji povezanoj s prikupljanjem dokaza koja obuhvaća najmanje sljedeće:</p> <ul style="list-style-type: none">i. dokazne radnje prepoznavanja;ii. suočavanja;iii. rekonstrukcije događaja na mjestu počinjenja kaznenog djela. <p>2. Ova se Direktiva također primjenjuje, od trenutka uhićenja u državi članici izvršenja, na tražene osobe koje imaju pravo na pristup odvjetniku na temelju Direktive 2013/48/EU.</p> <p>3. Ova se Direktiva pod uvjetima jednakima onima iz stavka 1. primjenjuje i na osobe koje prvotno nisu bile osumnjičenici ili okrivljenici, ali su to postale tijekom ispitivanja koje provodi policija ili neko drugo tijelo kaznenog progona.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:</p> <p>(a)ako je pravom države članice predviđeno da sankciju izriče tijelo koje nije sud nadležan u kaznenim stvarima, a na izricanje te sankcije može se podnijeti žalba pred takvim sudom ili se predmet izricanja te sankcije može uputiti takvom sudu; ili</p> <p>(b)ako se oduzimanje slobode ne može izreći</p>			
---	--	--	--

<p>kao sankcija,</p> <p>ova se Direktiva primjenjuje samo na postupke pred sudom nadležnim u kaznenim stvarima.</p> <p>Ova se Direktiva u svakom slučaju primjenjuje pri donošenju odluke o pritvoru i tijekom trajanja pritvora, u svakom stadiju postupka do njegova završetka.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicija</p> <p>Za potrebe ove Direktive „pravna pomoć” znači financiranje pomoći odvjetnika od strane države članice, kojom se omogućuje ostvarivanje prava na pristup odvjetniku.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)
<p>Članak 4.</p> <p>Pravna pomoć u kaznenom postupku</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osumnjičeni i okrivljenici koji nemaju dovoljno sredstava za plaćanje pomoći odvjetnika imaju pravo na pravnu pomoć kad to nalaže interes pravde.</p> <p>2. Države članice mogu provesti provjeru imovinskog stanja, provjeru osnovanosti zahtjeva ili obje te provjere kako bi utvrdile</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)

<p>treba li se odobriti pravna pomoć u skladu sa stavkom 1.</p> <p>3. Pri provjeri imovinskog stanja država članica uzima u obzir sve relevantne i objektivne čimbenike, kao što su prihod, imovina i obiteljske prilike dotične osobe, kao i troškovi pomoći odvjetnika i životni standard u toj državi članici, kako bi, na temelju kriterija koji se primjenjuju u toj državi članici, utvrdila nedostaje li osumnjičeniku ili okrivljeniku dovoljno sredstava za plaćanje pomoći odvjetnika.</p> <p>4. Pri provjeri osnovanosti zahtjeva država članica uzima u obzir ozbiljnost kaznenog djela, složenost predmeta i težinu očekivane sankcije kako bi utvrdila nalaže li interes pravde odobravanje pravne pomoći. U svakom slučaju smatra se da su uvjeti u slučaju provjere osnovanosti zahtjeva ispunjeni u sljedećim situacijama:</p> <p>(a) kada je osumnjičenik ili okrivljenik izveden pred nadležni sud ili suca kako bi se odlučilo o pritvoru u bilo kojem stadiju postupka u okviru područja primjene ove Direktive; i</p> <p>(b) tijekom pritvora.</p> <p>5. Države članice osiguravaju da se pravna pomoć odobrava bez nepotrebnog odgađanja, a najkasnije prije ispitivanja osobe koje provodi policija, neko drugo tijelo kaznenog progona ili pravosudno</p>			
--	--	--	--

<p>tijelo, ili prije provođenja istražnih radnji ili radnji povezanih s prikupljanjem dokaza navedenih u članku 2. stavku 1. točki (c).</p> <p>6. Pravna pomoć odobrava se samo u svrhu kaznenog postupka u kojem je dotična osoba osumnjičena ili okrivljena da je počinila kazneno djelo.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Pravna pomoć u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga</p> <p>1. Država članica izvršenja osigurava da tražene osobe od trenutka uhićenja na temelju europskog uhidbenog naloga imaju pravo na pravnu pomoć dok ne budu predane ili dok odluka o tome da neće biti predane ne postane pravomoćna.</p> <p>2. Država članica koja je izdala nalog osigurava da tražene osobe koje podliježu postupku na temelju europskog uhidbenog naloga radi provođenja kaznenog progona i koje ostvaruju svoje pravo na imenovanje odvjetnika u državi članici koja je izdala nalog kao pomoć odvjetniku u državi članici izvršenja u skladu s člankom 10. stavcima 4. i 5. Direktive 2013/48/EU imaju pravo na pravnu pomoć u državi članici koja je izdala nalog za potrebe takvog postupka u državi članici izvršenja, u onoj mjeri u kojoj je pravna pomoć nužna za osiguravanje</p>	<p>Prava tražene osobe Članak 24. (1) Odmah po uhićenju osobe tražene u svrhu izvršenja europskog uhidbenog naloga policija će tu osobu pisano poučiti o pravima uhićene osobe koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava. (2) Policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo na branitelja u Republici Hrvatskoj i kada obrana nije obvezna, uz upozorenje da će odluku o snažanju troškova tako postavljenog branitelja ovisiti o kasnije utvrđenom imovnom stanju te osobe. Ako je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu provođenja kaznenog progona, policija će pri uhićenju traženu osobu poučiti da ima pravo zatražiti branitelja u državi izdavanja. O zahtjevu tražene osobe za branitelja policija bez odgode obavještava</p>	<p>U potpunosti preuzeto</p>	

<p>učinkovitog pristupa pravosuđu.</p> <p>3. Pravo na pravnu pomoć iz stavaka 1. i 2. može podlijegati provjeri imovinskog stanja u skladu s člankom 4. stavkom 3. koji se primjenjuje mutatis mutandis.</p>	<p>nadležni županijski sud koji će toj osobi postaviti branitelja, te državno odvjetništvo u svrhu obavještanja nadležnog tijela države izdavanja o zahtjevu za branitelja u toj državi.</p> <p>(3) Državni odvjetnik će prije ispitivanja traženu osobu poučiti o njezinim pravima koja ostvaruje u skladu s odredbama domaćeg kaznenog postupovnog prava:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pravo na branitelja po vlastitom izboru, odnosno branitelja kojeg joj postavi sud, – pravo zahtijevati postavljanje branitelja i kada obrana nije obavezna, – pravo da branitelj bude prisutan pri ispitivanju tražene osobe te pravo na slobodnu, neometanu i povjerljivu komunikaciju s njim, – pravo na imenovanje branitelja u državi izdavanja, – pravo zatražiti da mu se u državi izdavanja u postupku povodom europskog uhidbenog naloga postavi branitelj na teret države izdavanja kada je europski uhidbeni nalog izdan u svrhu kaznenog progona, – pravo na tumačenje i prevođenje, – pravo da nije dužan iskazivati, – pravo na uvid u spis predmeta prije ispitivanja pred državnim odvjetnikom, 		
--	--	--	--

– pravu na hitnu medicinsku pomoć,
– pravu da o oduzimanju slobode bude obaviještena osoba koju tražena osoba imenuje, odnosno konzularno tijelo s kojima ima pravo i komunicirati.

(4) Državni odvjetnik će traženu osobu izvijestiti o sadržaju i osnovi za izdavanje europskog uhidbenog naloga, mogućnosti pristanka na predaju državi izdavanja te mogućnosti odricanja od primjene načela specijalnosti i posljedicama izjave o odricanju u smislu članka 38. stavka 1. ovog Zakona. Državni odvjetnik će ispitati traženu osobu o osobnim prilikama, državljanstvu i odnosima prema državi izdavanja te da li se i iz kojih razloga protivi predaji.

(5) O ispitivanju tražene osobe sastavlja se zapisnik.

(6) Ako je nadležno tijelo države izdavanja zatražilo ograničenje prava obavještavanja treće osobe, odnosno prava na komunikaciju s braniteljem, državni odvjetnik će postupiti u skladu s tim zahtjevom, ako ono nije u suprotnosti s pravnim poretkom Republike Hrvatske.

(7) Ako tražena osoba želi ostvariti pravo na branitelja u državi izdavanja, državni odvjetnik o tome bez odgode obavještava

nadležno tijelo države izdavanja.

Ostvarivanje prava na branitelja u državi izdavanja ne utječe na rokove u postupku izvršenja europskog uhidbenog naloga.

(8) Ako se europski uhidbeni nalog odnosi na izvršenje presude donesene u odsutnosti, kojom je izrečena zatvorska kazna ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, tražena osoba može prije predaje državi izdavanja zahtijevati dostavu navedene presude ako joj ranije nije bila osobno uručena, a niti je primila službenu obavijest da se protiv nje vodi kazneni postupak. U tom slučaju državni odvjetnik će zatražiti od tijela koje je izdalo nalog da bez odgode dostavi presudu, kako bi se ona dostavila traženoj osobi. Dostava presude neće se smatrati službenom dostavom za računanje rokova za podnošenje zahtjeva za obnovu postupka ili žalbe. Ovime se ne odgađa postupak predaje tražene osobe niti rok za donošenje rješenja o predaji.

<p>Članak 6.</p> <p>Odluke o odobravanju pravne pomoći</p> <p>1. Odluke o odobravanju ili odbijanju pravne pomoći i o dodjeli odvjetnika donosi nadležno tijelo bez nepotrebnog odgađanja. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da nadležno tijelo svoje odluke donosi brižljivo i poštujući prava obrane.</p> <p>2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osumnjičeni, okrivljenici i tražene osobe dobiju pisanu obavijest o tome je li njihov zahtjev za pravnu pomoć odbijen u cijelosti ili djelomično.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)
<p>Članak 7.</p> <p>Kvaliteta usluga pravne pomoći i osposobljavanja</p> <p>1. Države članice poduzimaju potrebne mjere, uključujući mjere u pogledu financiranja, kako bi osigurale:</p> <p>(a) da postoji učinkovit sustav pravne pomoći koji je adekvatne kvalitete; i</p> <p>(b) da su usluge pravne pomoći kvalitete koja je adekvatna za zaštitu pravičnosti postupka, uz poštovanje neovisnosti pravne struke.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)

<p>2. Države članice osiguravaju odgovarajuće osposobljavanje za osoblje koje sudjeluje u donošenju odluka o pravnoj pomoći u kaznenom postupku i postupku na temelju europskog uhiđenog naloga.</p> <p>3. Uz poštovanje neovisnosti pravne struke i uloge osoba odgovornih za osposobljavanje odvjetnika države članice poduzimaju odgovarajuće mjere radi promicanja adekvatnog osposobljavanja odvjetnika koji pružaju usluge pravne pomoći.</p> <p>4. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da osumnjičenici, okrivljenici i tražene osobe imaju pravo na to da im se na zahtjev zamijeni dodijeljeni odvjetnik koji im pruža usluge pravne pomoći ako je to opravdano posebnim okolnostima.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravna sredstva</p> <p>Države članice osiguravaju da osumnjičenici, okrivljenici i tražene osobe u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive imaju učinkovito pravno sredstvo u okviru nacionalnog prava.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)</p>

<p>Članak 9.</p> <p>Ranjive osobe</p> <p>Države članice osiguravaju da se pri provedbi ove Direktive uzimaju u obzir posebne potrebe ranjivih osumnjičenika, okrivljenika i traženih osoba.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)
<p>Članak 10.</p> <p>Pružanje podataka i izvješćivanje</p> <p>1. Države članice do 25. svibnja 2021. i svake tri godine nakon toga podnose Komisiji dostupne podatke o tome kako se ostvaruju prava utvrđena u ovoj Direktivi.</p> <p>2. Komisija do 25. svibnja 2022. i svake tri godine nakon toga podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o provedbi ove Direktive. Komisija u svom izvješću procjenjuje provedbu ove Direktive u pogledu prava na pravnu pomoć u kaznenom postupku i postupku na temelju europskog uhiđenog naloga.</p>	<p>Područje primjene</p> <p>Članak 1.</p> <p>(1) Ovim Zakonom uređuje se pravosudna suradnja u kaznenim stvarima između domaćih nadležnih pravosudnih tijela s nadležnim pravosudnim tijelima drugih država članica Europske unije koja se odnosi na:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. europski uhiđbeni nalog i postupak predaje, 2. europski istražni nalog, 3. nalog za osiguranje imovine, 4. priznanje i izvršenje odluka o oduzimanju imovine ili predmeta, 5. priznanje i izvršenje odluka o novčanoj kazni, 6. priznanje i izvršenje presuda kojima je izrečena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, 7. priznanje i izvršenje presuda i odluka kojima su izrečene probacijske mjere i alternativne sankcije, 	Djelomično preuzeto	Preuzeto u: Zakon o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (NN 91/10, 81/13, 124/13, 26/15, 102/17) članak/članci Članak 5.a stavak 2.

8. priznanje i izvršenje odluka o mjerama opreza,
9. europski nalog za zaštitu.
(2) Ovim zakonom u hrvatsko zakonodavstvo preuzimaju se sljedeći akti Europske unije:
– Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18. 7. 2002.),
– Okvirna odluka Vijeća 2003/577/PUP od 22. srpnja 2003. o izvršenju naloga za osiguranje imovine i dokaza u Europskoj uniji (SL L 196, 2. 8. 2003.),
– Okvirna odluka Vijeća 2005/214/PUP od 24. veljače 2004. o primjeni načela uzajamnog priznavanja novčanih kazni (SL L 76, 22. 3. 2005.),
– Okvirna odluka Vijeća 2006/783/PUP od 6. listopada 2006. o primjeni načela međusobnog priznavanja naloga za oduzimanje (SL L 328, 24. 11. 2008.),
– Okvirna odluka Vijeća 2008/909/PUP od 27. studenoga 2008. o primjeni načela uzajamnog priznavanja presuda u kaznenim predmetima kojima se izriču kazne zatvora ili mjere koje uključuju oduzimanje slobode s ciljem njihova izvršenja u Europskoj uniji (SL L 81,

27. 11. 2008.),
– Okvirna odluka Vijeća
2008/947/PUP od 27. studenoga
2008. o primjeni načela uzajamnog
priznavanja presuda i uvjetnih odluka
s ciljem nadzora uvjetnih mjera i
alternativnih sankcija (SL L 337, 27.
11. 2008.)
– Okvirna odluka Vijeća
2009/299/PUP od 26. veljače 2009. o
izmjenama i dopunama Okvirnih
odluka 2002/584/PUP,
2005/214/PUP, 2006/783/PUP,
2008/909/PUP i 2008/947/PUP radi
jačanja postupovnih prava osoba i
promicanja primjene načela
uzajamnog priznavanja odluka
donesenih povodom suđenja u
odsutnosti (SL 2009 L 81, 26. 3.
2009.),
– Odluka Vijeća 2002/187/PUP od
28. veljače 2002. kojom se osniva
Eurojust s ciljem jačanja borbe protiv
teških kaznenih djela (SL L 63, 6. 3.
2002.) kako je posljednji put
izmijenjena Odlukom Vijeća
2009/426/PUP od 26. prosinca 2008.
o jačanju Eurojusta (SL L 138, 4. 6.
2009.),
– Okvirna odluka Vijeća
2009/829/PUP od 23. listopada 2009.
o primjeni načela uzajamnog
priznavanja odluka o mjerama
nadzora među državama članicama

<p>Europske unije kao alternative privremenom pritvoru (SL L 294, 11. 11. 2009.),</p> <ul style="list-style-type: none">– Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, 1. 6. 2012.),– Direktiva 2011/99/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o europskom nalogu za zaštitu (SL L 338/2 21. 12. 2011.),– Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL L 294, 6. 11. 2013.),– Direktiva 2014/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 3. travnja 2014. o europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (SL L 130, 1. 5. 2014.),– Okvirna odluka Vijeća Europske unije od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražiteljskim ekipama (2002/465/PUP), (SL L 162, 20. 6. 2002.),– Okvirna odluka Vijeća od 30. studenoga 2009. o sprečavanju i		
---	--	--

	<p>rješavanju sporova o izvršavanju nadležnosti u kaznenim postupcima (2009/948/PUP) (SL L 328, 15. 12. 2009.),</p> <p>– Direktiva (EU) 2017/541 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2017. o suzbijanju terorizma i zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2002/475/PUP i o izmjeni Odluke Vijeća 2005/671/PUP, (SL L 88/6, 31.3.2017.),</p> <p>– Direktiva (EU) 2017/1371 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2017. o suzbijanju prijevara počinjenih protiv financijskih interesa Unije kaznenopravnim sredstvima (SL L 198/29, 28. 7. 2017.),</p> <p>– Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima (SL L 132, 21. 5. 2016.),</p> <p>– Direktiva (EU) 2016/1919 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. listopada 2016. o pravnoj pomoći za osumnjičenike i okrivljenike u kaznenom postupku i za tražene osobe u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga (SL L 297, 4.11. 2016.).</p>		
--	--	--	--

<p>Članak 11.</p> <p>Zabrana ograničavanja ili odstupanja</p> <p>Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava i postupovnih jamstava osiguranih Poveljom, EKLJP-om ili drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava ili prava bilo koje države članice kojim je predviđena viša razina zaštite.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (24.06.2019)
<p>Članak 12.</p> <p>Prenošenje</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 25. svibnja 2019. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.</p> <p>Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		Nije potrebno preuzimanje	prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske

<p>Članak 13.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske</p>
<p>Članak 14.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske</p>

USPOREDNI PRIKAZ PODUDARANJA ODREDBI PROPISA EUROPSKE UNIJE S PRIJEDLOGOM PROPISA

1. Naziv propisa Europske unije

Direktiva (EU) 2016/800 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o postupovnim jamstvima za djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenim postupcima

2. Naziv prijedloga propisa

Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o pravosudnoj suradnji u kaznenim stvarima s državama članicama Europske unije (II. čitanje)

3. Usklađenost odredbi propisa Europske unije (sekundarni izvori prava) s odredbama prijedloga propisa

a)	b)	c)	d)
Odredbe propisa Europske unije	Odredbe prijedloga propisa	Je li sadržaj odredbe propisa Europske unije u potpunosti preuzet u odredbu prijedloga propisa?	Obrazloženje (ako sadržaj odredbe propisa Europske unije nije preuzet ili je djelomično preuzet u odredbu prijedloga propisa)

<p>Članak 1.</p> <p>Predmet</p> <p>Ovom se Direktivom propisuju zajednička minimalna pravila u vezi s određenim pravima djece koja su:</p> <p>(a) osumnjičenici ili optuženici u kaznenom postupku; ili</p> <p>(b) koja podliježu postupku na temelju europskog uhiđenog naloga iz Okvirne odluke 2002/584/PUP („tražene osobe”).</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmetna odredba Direktive ne propisuje na izravan način konkretnu obvezu za državu članicu.</p>
<p>Članak 2.</p> <p>Područje primjene</p> <p>1. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja su osumnjičenici ili optuženici u kaznenom postupku. Primjenjuje se do donošenja odluke o tome je li osumnjičena ili optužena osoba počinila kazneno djelo, uključujući, gdje je to primjenjivo, izricanje presude i rješavanje svih žalbi.</p> <p>2. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja su tražene osobe od trenutka njihova uhićenja u državi članici izvršenja u skladu s člankom 17.</p> <p>3. Iznimno od članka 5., članka 8. stavka 3. točke (b) i članka 15., u mjeri u kojoj se te odredbe odnose na nositelja roditeljske odgovornosti, ova Direktiva ili određene njezine odredbe primjenjuju se na osobe iz</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmetna odredba Direktive ne propisuje na izravan način konkretnu obvezu za državu članicu.</p>

stavaka 1. i 2. ovog članka koje su bile djeca kada je protiv njih pokrenut postupak, ali su u međuvremenu navršile 18 godina te je primjena ove Direktive ili nekih njezinih odredaba prikladna s obzirom na okolnosti predmeta, uključujući zrelost i ranjivost dotične osobe. Države članice mogu odlučiti ne primjenjivati ovu Direktivu kada dotična osoba napuni 21 godinu.

4. Ova se Direktiva primjenjuje na djecu koja nisu bila osumnjičeni ili optuženi, ali su postala osumnjičeni ili optuženi tijekom policijskog ispitivanja ili ispitivanja nekog drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva.

5. Ovom se Direktivom ne utječe na nacionalna pravila o utvrđivanju dobi za kaznenu odgovornost.

6. Ne dovodeći u pitanje pravo na pošteno suđenje, u pogledu lakših kažnjivih djela:

(a) ako je pravom države članice predviđeno da sankciju izriče tijelo koje nije sud koji je nadležan za kaznene stvari, a na izricanje takve sankcije može se uložiti žalba ili ju je moguće uputiti na takav sud; ili

(b) ako se lišavanje slobode ne može izreći kao sankcija,

ova Direktiva primjenjuje se samo na postupke pred sudom nadležnim za kaznene

<p>stvari.</p> <p>U svakom slučaju, ova se Direktiva primjenjuje u potpunosti kada je dijete lišeno slobode, neovisno o fazi kaznenog postupka.</p>			
<p>Članak 3.</p> <p>Definicije</p> <p>Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:</p> <p>1. „dijete” znači osoba mlađa od 18 godina;</p> <p>2. „nositelj roditeljske odgovornosti” znači svaka osoba koja ima roditeljsku odgovornost prema djetetu;</p> <p>3. „roditeljska odgovornost” znači prava i obveze koje se odnose na dijete ili njegovu imovinu, koja su fizičkoj ili pravnoj osobi dodijeljena sudskom odlukom, primjenom prava ili sporazumom s pravnim učinkom, uključujući skrbnička prava i prava na kontakt s djetetom.</p> <p>U odnosu na točku 1. prvog stavka, u slučajevima kada nije jasno ima li osoba 18 godina, pretpostavlja se da je ta osoba dijete.</p>	<p>Značenje izraza u ovom Zakonu</p> <p>Članak 2.</p> <p>Izrazi i pojmovi upotrijebljeni u ovom Zakonu imaju sljedeće značenje:</p> <p>1. država izdavanja – je država članica Europske unije u kojoj je izdan nalog ili donesena odluka iz članka 1. ovog Zakona;</p> <p>2. država izvršenja – je država članica Europske unije kojoj je radi izvršenja proslijeđen nalog ili druga odluka iz članka 1. ovog Zakona;</p> <p>3. država članica – je država članica Europske unije;</p> <p>4. treća država – je država koja nije članica Europske unije;</p> <p>5. Eurojust – je tijelo Europske unije s pravnom osobnošću osnovano Odlukom Vijeća Europske unije broj 2002/187/PUP koja je izmijenjena odlukama Vijeća Europske unije broj 2003/659/PUP i 2009/426/PUP, osnovano za poticanje i unapređenje suradnje nadležnih pravosudnih tijela država članica u sprječavanju teških</p>	<p>Djelomično preuzeto</p>	<p>Preuzeto u: Obiteljski zakon (NN 103/15) članak/članci čl. 91.</p>

oblika kriminala;

6. Europska pravosudna mreža u kaznenim stvarima (EPMKS) – je mreža osoba za kontakt država članica, osnovana Zajedničkom odlukom Vijeća o osnivanju Europske pravosudne mreže od 29. lipnja 1998., sa svrhom poboljšanja pravosudne suradnje u kaznenim stvarima;

7. Schengenski informacijski sustav (SIS) – je informacijski sustav za unošenje i razmjenu podataka između država članica šengenskog provedbenog sporazuma;

8. europski uhiđbeni nalog – je nalog nadležnog pravosudnog tijela države članice za uhićenje i predaju osobe koja se zatekne u drugoj državi članici u svrhu kaznenog progona ili izvršenja zatvorske kazne ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode;

9. europski istražni nalog – je odluka koju izdaje ili potvrđuje nadležno pravosudno tijelo države članice radi izvršenja jedne ili više dokaznih radnji u drugoj državi članici, odnosno radi pribavljanja već postojećih dokaza od druge države članice, koja je donesena:

a) u odnosu na kazneni postupak koji pokreće pravosudno tijelo ili koji se može pokrenuti pred tim tijelom u vezi s kaznenim djelom prema

<p>domaćem pravu države izdavanja, b) u postupku koji pokreću upravna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari, c) u postupku koji pokreću pravosudna tijela za djela prema domaćem pravu države izdavanja jer predstavljaju kršenje domaćeg prava i kad odluka može dovesti do postupka pred sudom koji je nadležan za kaznene stvari, d) u vezi s postupcima iz podtočaka a), b) i c) ove točke koji se odnose na kaznena djela ili kršenje domaćeg prava za koje pravna osoba može biti odgovorna ili kažnjena u državi izdavanja;</p> <p>10. nalog za osiguranje oduzimanja imovine – je odluka nadležnog pravosudnog tijela države članice, donesena u kaznenom postupku u cilju sprječavanja uništenja, izmjene, uklanjanja, prenošenja ili prodaje, uz koju je priložena potvrda iz članka 44. stavka 3. ovog Zakona:</p> <p>a) imovine pribavljene kažnjivim djelima, sa svrhom onemogućavanja neosnovanog bogaćenja, b) predmeta koji je bio namijenjen ili upotrijebljen za počinjenje kažnjivog</p>		
--	--	--

	<p>djela ili je nastao počinjenjem kažnjivog djela;</p> <p>11. nalog za oduzimanje imovine ili predmeta – je pravomoćna sudska odluka ili mjera kojom se trajno oduzima imovina ili predmet nakon provedenog sudskog postupka zbog počinjenog kažnjivog djela;</p> <p>12. imovina – uključuje svu materijalnu i nematerijalnu imovinu, pokretnine i nekretnine, kao i isprave ili sredstva kojima se dokazuje pravo na imovinu ili udjel u imovini za koju je sud države izdavanja utvrdio da predstavlja:</p> <p>a) imovinsku korist ili u cijelosti ili jednom njezinu dijelu protuvrijednost te koristi od kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona,</p> <p>b) predmet koji je namijenjen, upotrijebljen ili nastao počinjenjem kaznenog djela za koje se na temelju ovog Zakona može izdati nalog ili odluka iz članka 1. ovog Zakona;</p> <p>13. predmeti koji čine dio nacionalne kulturne baštine – definiraju se u skladu s domaćim pravom koje uređuje zaštitu i očuvanje kulturnih dobara;</p> <p>14. odluka o novčanoj kazni – je pravomoćna odluka kojom je fizičkoj ili pravnoj osobi naloženo plaćanje</p>		
--	--	--	--

<p>novčane kazne, koju je donio:</p> <ul style="list-style-type: none">a) sud države izdavanja za djelo kažnjivo prema pravu te države,b) nadležno tijelo države izdavanja koje je izreklo novčanu kaznu za djelo kažnjivo prema pravu te države, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,c) nadležno tijelo države izdavanja, za radnje koje predstavljaju kršenje nacionalnog prava i kažnjive su u skladu s tim pravom u državi izdavanja, pod uvjetom da je osobi dano pravo osporavanja takve odluke pred kaznenim sudom,d) kazneni sud povodom pravnog lijeka podnesenog na odluku nadležnog tijela države izdavanja; <p>15. novčana kazna – znači obvezu plaćanja:</p> <ul style="list-style-type: none">a) novčanog iznosa utvrđenog kao sankcija odlukom iz točke 15. ovog članka,b) naknade štete određene oštećeniku u kaznenom postupku odlukom iz točke 15. ovog članka,c) troškova sudskog ili upravnog postupka u kojem je donesena odluka iz točke 15. ovog članka,d) novčanog iznosa utvrđenog odlukom iz točke 15. ovog članka, u korist javne ustanove, humanitarne organizacije ili fonda za naknadu		
--	--	--

štete žrtvama kaznenih djela;

16. presuda – je pravomoćna odluka suda države članice kojom je nakon provedenog kaznenog postupka utvrđeno da je fizička osoba počinila kazneno djelo te joj je izrečena:

- a) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, izrečena na određeno ili neodređeno vrijeme,
- b) kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, u slučaju kada je odobren uvjetni otpust s izdržavanja te kazne ili je kazna zamijenjena probacijskim mjerama,
- c) uvjetna osuda,
- d) pridržaj izricanja kazne,
- e) alternativna sankcija;

17. uvjetna osuda – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom je utvrđena kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode, čije se izvršenje djelomično ili u cijelosti odgađa pod uvjetom izvršenja jedne ili više naloženih probacijskih mjera;

18. pridržaj izricanja kazne – je sankcija izrečena presudom ili posebnom probacijskom odlukom nadležnog tijela, kojom se izricanje kazne uvjetno odgađa uz nalog izvršenja jedne ili više probacijskih

<p>mjera, odnosno kojom je naloženo izvršenje jedne ili više probacijskih mjera u zamjenu za kaznu zatvora ili mjeru koja uključuje oduzimanje slobode;</p> <p>19. alternativna sankcija – je sankcija različita od kazne zatvora, mjere koja uključuje oduzimanje slobode i novčane kazne, kojom se nalažu dužnosti ili obveze;</p> <p>20. probacijska odluka – je presuda ili konačna odluka nadležnog tijela države izdavanja temeljena na presudi kojom se:</p> <ul style="list-style-type: none">a) odobrava uvjetni otpust,b) izriču probacijske mjere; <p>21. uvjetni otpust – je konačnom odlukom nadležnog tijela odobren ili na odredbama nacionalnog prava temeljen, prijevremeni otpust osuđene osobe nakon odsluženja dijela kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, uz izricanje jedne ili više probacijskih mjera;</p> <p>22. probacijska mjera – je dužnost ili obveza fizičkoj osobi koju je izreklo nadležno tijelo države izdavanja u skladu sa svojim pravom, uz uvjetnu osudu, pridržaj izricanja kazne ili uvjetni otpust;</p> <p>23. fiskalna djela – su djela koja uključuju povredu propisa koji se odnose na poreze, pristojbe, carine ili</p>		
--	--	--

<p>mijenjanje valute;</p> <p>24) odluka o mjerama opreza – je izvršna odluka nadležnog tijela države izdavanja donesena u kaznenom postupku na temelju njezina nacionalnog prava, kojom je fizičkoj osobi kao zamjena istražnom zatvoru određena jedna ili više mjera opreza;</p> <p>25) mjere opreza – su obveze naložene fizičkoj osobi kao zamjena za istražni zatvor, na temelju mjerodavnog prava u propisanom postupku države izdavanja;</p> <p>26) nacionalni S.I.Re.N.E. ured – ustrojstvena jedinica Ministarstva unutarnjih poslova koja je središnje tijelo nadležno za razmjenu dopunskih informacija vezanih uz upozorenja iz Schengenskog informacijskog sustava;</p> <p>27) europski nalog za zaštitu – je odluka pravosudnog ili drugog nadležnog tijela u državi članici izdana u vezi sa zaštitnom mjerom, na temelju koje pravosudno ili drugo nadležno tijelo druge države članice poduzima odgovarajuće mjere u skladu s njezinim nacionalnim pravom, s ciljem nastavka zaštite zaštićene osobe;</p> <p>28) zaštitna mjera – je mjera izrečena odlukom donesenom u kaznenom predmetu u državi izdavanja na</p>		
---	--	--

<p>temelju njezina nacionalnog prava, kojom se osobi koja uzrokuje opasnost izriče jedna ili više slijedećih zabrana ili ograničenja:</p> <ul style="list-style-type: none">a) zabrana posjećivanja određenog mjesta ili područja,b) zabrana približavanja određenoj osobi,c) zabrana uspostavljanja ili održavanja veze s određenom osobom,d) zabrana uhođenja ili uznemiravanja žrtve ili druge osobe,e) udaljenje iz doma; <p>29) zaštićena osoba – je fizička osoba koja se zaštitnim mjerama štiti od opasnosti počinjenja kaznenog djela koje može ugroziti njezin život, fizički i psihički integritet, dostojanstvo, osobnu slobodu ili spolni integritet;</p> <p>30) osoba koja uzrokuje opasnost – je fizička osoba kojoj je izrečena jedna ili više zabrana ili ograničenja;</p> <p>31) država nadzora – je država izvršenja probacijske odluke iz glave VIII. ovog Zakona ili odluke o mjeri opreza iz glave VIII.a ovog Zakona u vezi s kojima je izdan europski nalog za zaštitu,</p> <p>32. upozorenje – je međunarodna potraga raspisana u Schengenskom informacijskom sustavu za područje Europske unije (osim Cipra i Irske) i</p>		
--	--	--

	<p>pridružene schengenske države (Norveška, Velika Britanija, Island, Švicarska i Lihtenštajn),</p> <p>33) dijete - je osoba mlađa od 18 godina; u slučajevima kada nije jasno ima li osoba 18 godina, pretpostavlja se da je ta osoba dijete;</p> <p>34) zakonski zastupnik djeteta - je roditelj koji ostvaruje roditeljsku skrb ili skrbnik odnosno poseban skrbnik kojeg djetetu imenuje centar za socijalnu skrb, a koji je dužan brinuti se o osobnim i imovinskim pravima i obvezama djeteta.</p>		
<p>Članak 4.</p> <p>Pravo na informacije</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se djecu, kada ih se obavijesti da su osumnjičeni ili optuženi, odmah obavješćuje o njihovim pravima u skladu s Direktivom 2012/13/EU i o općim aspektima vođenja postupka.</p> <p>Države članice također osiguravaju da su djeca obaviještena o pravima utvrđenima u ovoj Direktivi. Te se informacije pružaju na sljedeći način:</p> <p>(a)odmah u slučajevima kada se dijete obavijesti da je osumnjičenik ili</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>optuženik, s obzirom na:</p> <ul style="list-style-type: none">i. pravo da nositelj roditeljske odgovornosti bude obaviješten kako je predviđeno u članku 5.;ii. pravo na pomoć odvjetnika, kako je predviđeno u članku 6.;iii. pravo na zaštitu privatnosti, kako je predviđeno u članku 14.;iv. pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom faza postupka koje nisu saslušanja pred sudom, kako je predviđeno u članku 15. stavku 4.;v. pravo na pravnu pomoć, kako je predviđeno u članku 18.; <p>(b) u najranijoj prikladnoj fazi postupka o:</p> <ul style="list-style-type: none">i. pravu na pojedinačnu ocjenu, kako je predviđeno u članku 7.;ii. pravu na liječnički pregled, uključujući pravo na liječničku pomoć, kako je predviđeno u članku 8.;iii. pravu na ograničenje lišenja slobode i korištenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora, kako je predviđeno u člancima 10. i 11.;iv. pravu na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom saslušanja pred sudom, kako je predviđeno člankom 15. stavkom 1.;v. pravu osobnog nazočenja suđenju, kako je predviđeno člankom 16.;vi. pravu na učinkovite pravne lijekove, kako je predviđeno u članku 19.;			
--	--	--	--

<p>(c) nakon lišavanja slobode uz poštovanje prava na posebni tretman u slučaju lišavanja slobode, kako je previđeno u članku 12.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se informacije iz stavka 1. daju u pismenom, usmenom ili u oba oblika, na jednostavnom i pristupačnom jeziku te da se takve informacije bilježe koristeći postupak bilježenja u skladu s nacionalnim pravom.</p> <p>3. U slučaju kada se djeci dostavlja pismo o pravima u skladu s Direktivom 2012/13/EU, države članice osiguravaju da takvo pismo uključuje upućivanje na njihova prava iz ove Direktive.</p>			
<p>Članak 5.</p> <p>Pravo djeteta na informiranje nositelja roditeljske odgovornosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju da nositelj roditeljske odgovornosti u najkraćem mogućem roku dobije informacije koje dijete ima pravo primiti u skladu s člankom 4.</p> <p>2. Informacije iz stavka 1. pružaju se drugoj odgovarajućoj odrasloj osobi koju je odredilo dijete i koju je kao takvu prihvatilo odgovarajuće nadležno tijelo ako pružanje tih informacija nositelju roditeljske</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>odgovornosti:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta; (b) nije moguće jer nijedan nositelj roditeljske odgovornosti nije dostupan ili njegov identitet nije poznat; (c) može na temelju objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti kazneni postupak.</p> <p>Ako dijete nije imenovalo drugu odgovarajuću odraslu osobu ili ako je dijete imenovalo odraslu osobu koja nije prihvatljiva nadležnom tijelu, nadležno tijelo, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, određuje i pruža informacije drugoj osobi. Ta osoba može biti i predstavnik tijela ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene točke (a), (b) ili (c) stavka 2. prestanu postojati, sve informacije koje dijete dobije u skladu s člankom 4. i koje su i dalje važne za postupak pružaju se nositelju roditeljske odgovornosti.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 6.</p> <p>Pomoć odvjetnika</p> <p>1. Djeca koja su osumnjičeni ili optuženi imaju pravo na pristup odvjetniku u skladu s Direktivom 2013/48/EU. Ništa što je sadržano u ovoj Direktivi, posebno u ovom članku, neće ugroziti to pravo.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeci u skladu s ovim člankom pomaže odvjetnik kako bi im se omogućilo djelotvorno korištenje prava na obranu.</p> <p>3. Od trenutka kad su saznala da su osumnjičeni ili optuženi za počinjenje kaznenog djela, države članice djeci osiguravaju pomoć odvjetnika bez nepotrebnog odlaganja. U svakom slučaju, djeca imaju pravo na pomoć odvjetnika od bilo kojeg od sljedećih trenutaka, ovisno o tome koji je od njih najraniji:</p> <p>(a) prije nego što su ispitana od strane policije ili drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog tijela;</p> <p>(b) po izvršenju istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza, u skladu sa stavkom 4. točkom (c), od strane istražnih ili drugih nadležnih tijela;</p> <p>(c) bez nepotrebnog odlaganja nakon oduzimanja slobode;</p> <p>(d) ako su pozvana na sud nadležan za kaznene stvari, pravovremeno prije nego</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
---	--	---------------	--

što se pojave pred tim sudom.

4. Pomoć odvjetnika uključuje sljedeće:

(a) države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na privatni sastanak i komunikaciju s odvjetnikom koji ih zastupa, uključujući prije ispitivanja od strane policije ili drugog tijela za izvršavanje zakonodavstva ili pravosudnog tijela;

(b) države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na pomoć odvjetnika tijekom ispitivanja i da mu je na učinkovit način omogućeno sudjelovanje u ispitivanju. Takvo se sudjelovanje provodi u skladu s postupcima utvrđenima nacionalnim pravom, pod uvjetom da takvi postupci ne dovode u pitanje učinkovito ostvarenje ili temelj dotičnog prava. Ako odvjetnik sudjeluje u ispitivanju, činjenica da se takvo sudjelovanje dogodilo bilježi se koristeći postupak bilježenja utvrđen nacionalnim pravom;

(c) države članice osiguravaju da djeca imaju, kao minimum, pravo da njihov odvjetnik prisustvuje sljedećim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ako su te radnje predviđene nacionalnim pravom i ako se od osumnjičenika ili optuženika zahtijeva ili mu je dopušteno da nazoči:

- i. dokaznim radnjama prepoznavanja;
- ii. suočavanjima;
- iii. rekonstrukcije prizorišta kaznenog

<p>djela.</p> <p>5. Države članice poštuju povjerljivost komunikacije između djece i njihova odvjetnika u ostvarivanju prava na pristup odvjetniku predviđenog ovom Direktivom. Ta komunikacija uključuje sastanke, dopisivanje, telefonske razgovore i druge oblike komunikacije dopuštene nacionalnim pravom.</p> <p>6. Pod uvjetom da je to u skladu s pravom na pošteno suđenje, države članice mogu odstupiti od stavka 3. ako pomoć odvjetnika nije razmjerna u svjetlu okolnosti predmeta, uzimajući u obzir težinu navodnog kaznenog djela, složenost predmeta i mjere koje bi se mogle poduzeti u pogledu takvog kaznenog djela, s time da se podrazumijeva da je najbolji interes djeteta uvijek na prvom mjestu.</p> <p>U svakom slučaju, države članice djetetu osiguravaju pomoć odvjetnika:</p> <p>(a) kada je dijete pozvano pred nadležni sud ili suca kako bi se odlučilo o pritvoru u bilo kojoj fazi postupka u okviru ove Direktive; i</p> <p>(b) tijekom pritvora.</p> <p>Države članice također osiguravaju da se oduzimanje slobode ne izriče kao kaznena presuda ako dijete nije imalo pomoć odvjetnika u smislu da je djetetu omogućeno</p>			
--	--	--	--

<p>da ostvaruje pravo na obranu na učinkovit način i, u svakom slučaju, tijekom sudske rasprave.</p> <p>7. Kada djetetu treba pomoć odvjetnika u skladu s ovim člankom, a odvjetnik nije prisutan, nadležna tijela odgađaju ispitivanje djeteta ili druge istražne radnje ili radnje prikupljanja dokaza iz stavka 4. točke (c) za razumno vremensko razdoblje, kako bi omogućila dolazak odvjetnika ili, ako ga dijete nije angažiralo, kako bi djetetu angažirali odvjetnika.</p> <p>8. U iznimnim okolnostima i samo tijekom faze koja prethodi sudskom postupku, države članice mogu privremeno odstupiti od primjene prava iz stavka 3. u mjeri u kojoj je to opravdano, s obzirom na posebne okolnosti predmeta, na temelju jednog od sljedećih uvjerljivih razloga:</p> <p>(a) ako postoji hitna potreba za sprječavanjem ozbiljnih štetnih posljedica po život, slobodu ili tjelesni integritet osobe;</p> <p>(b) ako je poduzimanje trenutnog djelovanja istražnih tijela nužno za sprječavanje bitnih opasnosti za kazneni postupak u vezi s teškim kaznenim djelom.</p> <p>Države članice osiguravaju da prilikom primjene ovog stavka nadležna tijela u obzir uzimaju najbolji interes djeteta.</p>			
---	--	--	--

<p>Odluku o nastavku ispitivanja u odsutnosti odvjetnika na temelju ovog stavka i isključivo na osnovi pojedinačnog slučaja može donijeti pravosudno tijelo ili drugo nadležno tijelo, pod uvjetom da se odluka može predati na sudsko preispitivanje.</p>			
<p>Članak 7.</p> <p>Pravo na pojedinačnu ocjenu</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se uzmu u obzir posebne potrebe djece u vezi sa zaštitom, obrazovanjem, osposobljavanjem i društvenom integracijom.</p> <p>2. U tu je svrhu djecu koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenom postupku potrebno pojedinačno ocjenjivati. Pojedinačna ocjena uzima posebno u obzir osobnost djeteta i njegovu zrelost, djetetovu gospodarsku, socijalnu i obiteljsku pozadinu, te svaku eventualnu pojedinačnu ranjivost djeteta.</p> <p>3. Opseg i detalji pojedinačne ocjene mogu se razlikovati ovisno o okolnostima predmeta, mjerama koje je moguće poduzeti ako djetetu bude utvrđena krivnja za navodno kazneno djelo, i o tome je li dijete u bližoj prošlosti bilo podvrgnuto pojedinačnoj ocjeni.</p> <p>4. Pojedinačnom ocjenom utvrdit će se i</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

ocijeniti, u skladu s postupkom bilježenja podataka u dotičnim državama članicama, oni podaci o pojedinačnim obilježjima i okolnostima djeteta koji bi mogli biti od koristi nadležnim tijelima pri:

- (a) određivanju trebaju li se poduzeti bilo kakve posebne mjere u korist djeteta;
- (b) ocjenjivanju primjerenosti i učinkovitosti bilo kakvih mjera opreza u pogledu djeteta;
- (c) odlučivanju ili djelovanju u kaznenim postupcima, uključujući osuđivanje.

5. Pojedinačna ocjena provodi se u najranijoj odgovarajućoj fazi postupka i, podložno članku 6., prije podizanja optužnice.

6. Ako pojedinačna ocjena nije provedena, optužnica se svejedno može podići ako je to u najboljem interesu djeteta i ako pojedinačna ocjena u svakom slučaju bude dostupna na početku sudske rasprave.

7. Pojedinačne ocjene provode se uz usku uključenost djeteta. Provodi ih stručno osoblje u skladu, koliko je to moguće, s multidisciplinarnim pristupom i, kada se to smatra prikladnim, uz uključenost nositelja roditeljske odgovornosti ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz članaka 5. i 15. i/ili specijaliziranog stručnjaka.

8. U slučaju značajne promjene elemenata

<p>koji čine osnovu pojedinačne ocjene, države članice osiguravaju da se pojedinačna ocjena ažurira za vrijeme trajanja kaznenog postupka.</p> <p>9. Države članice mogu odstupiti od obveze provedbe pojedinačne ocjene ako je to odstupanje opravdano okolnostima predmeta, pod uvjetom da je u skladu s najboljim interesom djeteta.</p>			
<p>Članak 8.</p> <p>Pravo na liječnički pregled</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca koja su lišena slobode imaju pravo na liječnički pregled bez nepotrebnog odlaganja, posebno u svrhu procjene njihova općeg psihičkog i fizičkog stanja. Liječnički pregled treba biti što manje invazivan i treba ga obavljati liječnik ili drugi kvalificirani stručnjak.</p> <p>2. Rezultati liječničkog pregleda uzimaju se u obzir prilikom utvrđivanja sposobnosti djeteta da bude podvrgnuto ispitivanju ili drugim istražnim radnjama ili radnjama prikupljanja dokaza, ili drugim poduzetim ili predviđenim mjerama protiv djeteta.</p> <p>3. Liječnički se pregled obavlja ili na inicijativu nadležnih tijela, posebno u slučajevima kada specifične zdravstvene indikacije opravdavaju takav pregled, ili na</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>zahtjev bilo koje od sljedećih osoba:</p> <p>(a) djeteta;</p> <p>(b) nositelja roditeljske odgovornosti ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz članka 5. i 15.;</p> <p>(c) djetetova odvjetnika.</p> <p>4. Zaključak liječničkog pregleda bilježi se u pismenom obliku. Ako je potrebno, pruža se liječnička pomoć.</p> <p>5. Države članice prema potrebi osiguravaju provođenje dodatnog liječničkog pregleda ako okolnosti to zahtijevaju.</p>			
<p>Članak 9.</p> <p>Audiovizualno snimanje ispitivanja</p> <p>1. Države članice osiguravaju audiovizualno snimanje ispitivanja djece koje policija ili druga tijela za izvršavanje zakonodavstva provode tijekom kaznenog postupka ako je to razmjerno s obzirom na okolnosti predmeta, uzimajući u obzir, između ostalog, je li odvjetnik prisutan ili nije i je li dijete lišeno slobode ili nije, uz pretpostavku da je najbolji interes djeteta uvijek na prvome mjestu.</p> <p>2. Ako ispitivanje nije audiovizualno snimano, bilježi se na neki drugi</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>odgovarajući način, na primjer pisanjem zapisnika koji se propisno provjerava.</p> <p>3. Ovim člankom ne dovodi se u pitanje mogućnost postavljanja pitanja u svrhu utvrđivanja identiteta djeteta bez audiovizualnog snimanja.</p>			
<p>Članak 10.</p> <p>Ograničavanje lišenja slobode</p> <p>1. Države članice osiguravaju da lišenje slobode djeteta u bilo kojoj fazi postupka bude ograničeno na najkraće moguće vrijeme. Treba uzeti u obzir dob i pojedinačnu situaciju djeteta, kao i osobite okolnosti predmeta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da se lišavanje slobode, posebno pritvor, nameće djeci samo kao krajnja mjera. Države članice osiguravaju da se svaka odluka o pritvoru temelji na obrazloženoj odluci koja je podložna sudskom preispitivanju. Takva je odluka također podložna povremenom sudskom preispitivanju u razumnim vremenskim razmacima, koje obavlja sud po službenoj dužnosti ili na zahtjev djeteta, djetetovog odvjetnika ili pravosudnog tijela koje nije sud. Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa, države članice osiguravaju da se odluke koje se donose u skladu s ovim stavkom donesu bez</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

nepotrebnog odgađanja.			
<p>Članak 11.</p> <p>Alternativne mjere</p> <p>Države članice osiguravaju da nadležna tijela, ako je moguće, koriste mjere koje predstavljaju alternativu pritvaranju (alternativne mjere).</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 12.</p> <p>Posebno postupanje u slučaju lišenja slobode</p> <p>1. Države članice osiguravaju da se djeca koja su u pritvoru odvoje od odraslih osoba, osim ako se smatra da je u najboljem interesu djeteta to ne činiti.</p> <p>2. Države članice također osiguravaju da se djeca u policijskom pritvoru nalaze odvojeno od odraslih osoba, osim:</p> <p>(a) ako se ne smatra da je to u najboljem interesu djeteta; ili</p> <p>(b) u iznimnim okolnostima, ako to u praksi nije moguće, pod uvjetom da su djeca</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)

<p>smještena s odraslima na način koji je u skladu s najboljim interesom djeteta.</p> <p>3. Ne dovodeći u pitanje stavak 1., kada pritvoreno dijete navrší 18 godina, države članice predviđaju mogućnost da ta osoba, ako je to opravdano, ostane u odvojenom pritvoru u odnosu na druge odrasle osobe, uzimajući u obzir okolnosti pritvorene osobe i pod uvjetom da je to u skladu s najboljim interesom djece koja su u pritvoru s tom osobom.</p> <p>4. Ne dovodeći u pitanje stavak 1. i uzimajući u obzir stavak 3., djeca mogu biti u pritvoru s mlađim odraslim osobama, osim ako je to suprotno najboljem interesu djeteta.</p> <p>5. Kada su djeca pritvorena, države članice poduzimaju prikladne mjere s ciljem:</p> <ul style="list-style-type: none"> (a) osiguranja i očuvanja njihovog fizičkog i psihičkog razvoja; (b) osiguranja njihovog prava na obrazovanje i odgoj, uključujući djecu s fizičkim poremećajima, osjetljivim oštećenjima ili poremećajima učenja; (c) osiguranja učinkovitog i redovitog ostvarivanja njihovog prava na obiteljski život; (d) osiguranja pristupa programima koji potiču njihov razvoj i njihovu reintegraciju u društvo; i (e) osiguranja poštovanja njihove slobode vjeroispovijesti ili uvjerenja. 			
--	--	--	--

<p>Mjere poduzete u skladu s ovim stavkom moraju biti razmjerne i primjerene trajanju pritvora.</p> <p>Točke (a) i (e) prvog podstavka primjenjuju se i na druge situacije lišavanja slobode, osim pritvora. Poduzete mjere moraju biti razmjerne i primjerene takvim situacijama lišavanja slobode.</p> <p>Točke (b), (c) i (d) prvog podstavka primjenjuju se samo u situacijama lišavanja slobode koje nisu pritvor, samo u mjeri u kojoj je to primjereno i razmjerno u pogledu prirode i trajanja takvih situacija.</p> <p>6. Države članice nastoje osigurati djeci koja su lišena slobode da se čim prije sastanu s nositeljem roditeljske odgovornosti kada je takav sastanak u skladu s istražnim i operativnim zahtjevima. Ovim se stavkom ne dovodi u pitanje određivanje druge odgovarajuće odrasle osobe u skladu s člankom 5. ili 15.</p>			
<p>Članak 13.</p> <p>Pravovremeno i pozorno rješavanje predmeta</p> <p>1. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se kazneni postupci koji uključuju djecu</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)

<p>rješavaju po hitnom postupku i s dužnom pažnjom.</p> <p>2. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se prema djeci uvijek postupa s poštovanjem i primjereno s obzirom na njihovu dob, zrelost i razinu shvaćanja te uzimajući u obzir njihove posebne potrebe, uključujući probleme u komunikaciji koje ona mogu imati.</p>			
<p>Članak 14.</p> <p>Pravo na zaštitu privatnosti</p> <p>1. Države članice osiguravaju zaštitu privatnosti djece tijekom kaznenog postupka.</p> <p>2. S tim ciljem, države članice osiguravaju da su saslušanja pred sudom u kojima sudjeluju djeca uobičajeno zatvorena za javnost ili dopuštaju sudovima ili sucima da odluče takva saslušanja zatvoriti za javnost.</p> <p>3. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da se evidencija iz članka 9. ne širi u javnosti.</p> <p>4. Poštujući slobodu izražavanja i informiranja te slobodu i pluralizam medija, države članice potiču medije na poduzimanje samoregulatornih mjera kako</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>bi ostvarili ciljeve iz ovog članka.</p>			
<p>Članak 15.</p> <p>Pravo djeteta na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom postupka</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca imaju pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom saslušanja pred sudom u kojem sudjeluju.</p> <p>2. Dijete ima pravo na pratnju druge odgovarajuće odrasle osobe koju sâmo imenuje i koju je kao takvu prihvatilo odgovarajuće nadležno tijelo ako nazočnost nositelja roditeljske odgovornosti u pratnji djeteta tijekom saslušanja pred sudom:</p> <p>(a) nije u najboljem interesu djeteta;</p> <p>(b) nije moguća jer nakon razumnih nastojanja nije moguće stupiti u kontakt ni s jednim nositeljem roditeljske odgovornosti ili njegov identitet nije poznat; ili</p> <p>(c) može na temelju objektivnih i činjeničnih okolnosti znatno ugroziti kazneni postupak.</p>		<p>Nije preuzeto</p>	<p>Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)</p>

<p>Ako dijete nije imenovalo drugu odgovarajuću odraslu osobu ili ako je dijete imenovalo odraslu osobu koja nije prihvatljiva nadležnom tijelu, nadležno tijelo, uzimajući u obzir najbolji interes djeteta, određuje drugu osobu za pratnju djeteta. Ta osoba može biti i predstavnik tijela ili druge institucije nadležne za zaštitu i dobrobit djece.</p> <p>3. Ako okolnosti koje su dovele do primjene točke (a), (b) ili (c) stavka 2. prestanu postojati, dijete ima pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti tijekom eventualnog nastavka saslušanja pred sudom.</p> <p>4. Uz pravo osigurano stavkom 1., države članice osiguravaju djeci pravo na pratnju nositelja roditeljske odgovornosti, ili druge odgovarajuće odrasle osobe iz stavka 2., tijekom drugih faza postupka osim saslušanja pred sudom na kojima je dijete prisutno i za koje nadležno tijelo smatra da:</p> <p>(a) je u najboljem interesu djeteta da bude u pratnji te osobe; i</p> <p>(b) nazočnost te osobe neće dovesti u pitanje kazneni postupak.</p>			
---	--	--	--

<p>Članak 16.</p> <p>Pravo djece osobno nazočiti i sudjelovati na svom suđenju</p> <p>1. Države članice osiguravaju da djeca imaju pravo nazočiti svom suđenju i sudjelovati u njemu te poduzimaju sve potrebne korake kako bi im omogućile učinkovito sudjelovanje, uključujući mogućnost da djeca budu saslušana i izraze svoja stajališta.</p> <p>2. Države članice osiguravaju da djeca koja nisu bila nazočna na svom suđenju imaju pravo na novo suđenje ili na drugi pravni lijek, u skladu s Direktivom (EU) 2016/343 i prema uvjetima određenima u njoj.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 17.</p> <p>Postupak na temelju europskog uhiđenog naloga</p> <p>Države članice osiguravaju da se prava iz članaka 4., 5., 6. i 8., članaka od 10. do 15. i članka 18. primjenjuju mutatis mutandis u odnosu na djecu koja su tražene osobe u trenutku svojeg uhićenja na temelju europskog uhiđenog naloga u državi članici izvršenja.</p>	<p>Postupanje prema djetetu kao traženoj osobi</p> <p>24.d</p> <p>(1) Ako je tražena osoba dijete u smislu ovoga Zakona, policija će je odmah po uhićenju poučiti o njenim pravima iz članka 24. stavka 3. ovoga Zakona, te o sljedećim pravima:</p> <ul style="list-style-type: none"> - pravu na obavještanje zakonskog zastupnika djeteta o svim pravima djeteta iz članka 24. stavka 3. ovoga Zakona i ovoga stavka te pravu na pratnju zakonskog zastupnika djeteta tijekom postupka 	Djelomično preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)

	<p>- pravu na zaštitu privatnosti, pravu na liječnički pregled i liječničku pomoć</p> <p>- pravu na ograničenje lišenja slobode i korištenje alternativnih mjera, uključujući pravo na periodično preispitivanje pritvora.</p> <p>(2) O uhićenju osobe iz stavka 1. ovoga članka pritvorski nadzornik odmah obavještava suca za mladež, državnog odvjetnika, zakonskog zastupnika djeteta i Centar za socijalnu skrb i to istodobno unosi u odgovarajuću evidenciju.</p> <p>(3) Državni odvjetnik će naložiti da se tražena osoba iz stavka 1. ovoga članka u roku od 16 sati od uhićenja dovede sucu za mladež nadležnog županijskog suda radi ispitivanja u smislu članka 24. stavka 3. ovoga Zakona.</p> <p>(4) Ako ovim Zakonom nije drugačije određeno, postupak pred sucem istrage i postupak pred izvanraspravnim vijećem provodi se uz odgovarajuću primjenu propisa kojima se uređuje postupanje prema maloljetnim počiniteljima kaznenih djela.</p> <p>(5) Postupak se provodi uz osiguranje prava na pratnju zakonskog zastupnika djeteta i tijekom saslušanja pred sudom.</p>		
--	---	--	--

<p>Članak 18.</p> <p>Pravo na pravnu pomoć</p> <p>Države članice osiguravaju da se nacionalnim pravom povezanim s pravnom pomoći jamči učinkovito ostvarivanje prava na pomoć odvjetnika na temelju članka 6.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 19.</p> <p>Pravni lijekovi</p> <p>Države članice osiguravaju da djeca koja su osumnjičeni ili optuženi u kaznenom postupku, kao i djeca koja su tražene osobe, u okviru nacionalnog prava imaju učinkovit pravni lijek u slučaju kršenja njihovih prava iz ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 20.</p> <p>Osposobljavanje</p> <p>1. Države članice osiguravaju da osoblje tijela za izvršavanje zakonodavstva i osoblje ustanova za osobe lišene slobode koje se bavi predmetima koji uključuju djecu prođe određeno osposobljavanje do razine koja je prikladna za njihove kontakte s djecom u pogledu prava djece, odgovarajućih tehnika obavljanja razgovora, dječje psihologije, komunikacije na jeziku prilagođenom</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)

djetetu.

2. Ne dovodeći u pitanje neovisnost pravosuđa i razlike u organizaciji pravosuđa među državama članicama te vodeći računa o ulogama osoba koje su odgovorne za osposobljavanje sudaca i tužitelja, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi osigurale da su suci i tužitelji koji sudjeluju u kaznenim postupcima koji uključuju djecu stručnjaci u tom području, da imaju učinkovit pristup posebnom stručnom osposobljavanju, ili oboje.

3. Uz dužno poštovanje neovisnosti pravne struke i uloge osoba koje su odgovorne za osposobljavanje odvjetnika, države članice poduzimaju odgovarajuće mjere kako bi odvjetnicima koji sudjeluju u kaznenim postupcima koji uključuju djecu osigurale mogućnost stručnog osposobljavanja iz stavka 2.

4. Države članice, putem svojih javnih službi i financiranjem organizacija za pomoć djeci, potiču inicijative koje omogućuju onima koji djeci pružaju usluge potpore i retroaktivne pravde da prođu odgovarajuće osposobljavanje do razine koja je prikladna za njihove kontakte s djecom i da poštuju standarde struke kako bi se osiguralo da se te usluge pružaju na nepristran, pravičan i stručan način.

<p>Članak 21.</p> <p>Prikupljanje podataka</p> <p>Države članice do 11. lipnja 2021. i svake tri godine nakon toga šalju Komisiji dostupne podatke o provedbi prava iz ove Direktive.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 22.</p> <p>Troškovi</p> <p>Države članice snose troškove koji nastaju zbog primjene članka 7., 8. i 9., bez obzira na ishod postupka, osim, u pogledu troškova nastalih primjenom članka 8., ako su ti troškovi pokriveni zdravstvenim osiguranjem.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)
<p>Članak 23.</p> <p>Klauzula o neregresiji</p> <p>Ništa u ovoj Direktivi ne tumači se kao ograničavanje ili odstupanje od bilo kojih prava ili postupovnih jamstava zajamčenih Poveljom, EKLJP-om ili drugim mjerodavnim odredbama međunarodnog prava, posebno Konvencijom UN-a o pravima djeteta, ili pravom bilo koje države članice kojim se pruža viša razina zaštite.</p>		Nije preuzeto	Bit će preuzeto u: Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o sudovima za mladež (17.06.2019)

<p>Članak 24.</p> <p>Prenošenje u nacionalno zakonodavstvo</p> <p>1. Države članice stavljaju na snagu zakone i druge propise koji su potrebni radi usklađivanja s ovom Direktivom do 11. lipnja 2019. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.</p> <p>Kada države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.</p> <p>2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske</p>
<p>Članak 25.</p> <p>Izvješće</p> <p>Komisija do 11. lipnja 2022. podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću, procjenjujući opseg u kojem su države članice donijele nužne mjere u cilju usklađivanja s ovom Direktivom, uključujući evaluaciju primjene članka 6., zajedno sa zakonodavnim prijedlozima ako je to potrebno.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>Predmetni članak Direktive propisuje obveze institucijama Europske unije.</p>

<p>Članak 26.</p> <p>Stupanje na snagu</p> <p>Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u Službenom listu Europske unije.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske</p>
<p>Članak 27.</p> <p>Adresati</p> <p>Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.</p>		<p>Nije potrebno preuzimanje</p>	<p>prijelazne i završne odredbe koje nije potrebno prenositi u zakonodavstvo Republike Hrvatske</p>